

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 405

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 28 aprilie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 821 din 9 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. c) și s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor	2-4	1.209. — Ordin al ministrului sănătății privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 443/2022 pentru aprobarea prețurilor maxime ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative	11
Decizia nr. 897 din 16 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și ale art. 168 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	4-6	ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI	
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
430. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară pentru modificarea și completarea Regulamentului privind realizarea, verificarea și recepția lucrărilor sistematice de cadastru și înscrierea din oficiu a imobilelor în cartea funciară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1/2020	7-9	142. — Hotărâre pentru aprobarea Normei N3.3.2 „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-XII/0)	12-16
958. — Ordin al ministrului afacerilor externe privind intrarea în vigoare a unui tratat internațional.....	9-10		

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 821

din 9 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. c) și s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 99 lit. c) și s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, excepție ridicată de Carmen Camelia Băilă în Dosarul nr. 2.846/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.631D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Apreciază că, prin folosirea sintagmelor criticate, sunt respectate exigențele de claritate și previzibilitate a legii prevăzute de art. 1 alin. (5) din Constituție, semnificația acestora putând fi determinată cu ușurință de către destinatarii normei, având în vedere pregătirea juridică a acestora. Stabilirea unei liste exhaustive de acte sau fapte de natură să compromită demnitatea magistratului este imposibil de realizat, urmând ca acestea să fie analizate de la caz la caz de către instanțele competente. Invocă, în același sens, Decizia Curții Constituționale nr. 708 din 15 noiembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea civilă din 8 octombrie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 2.846/1/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 99 lit. c) și s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor**, excepție ridicată de Carmen Camelia Băilă într-o cauză având ca obiect soluționarea unui recurs declarat împotriva unei hotărâri și a unor încheieri pronunțate în materie disciplinară de Consiliul Superior al Magistraturii — Secția pentru judecători.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că prevederile de lege criticate au un caracter neclar în ceea ce privește enumerarea faptelor ce constituie abateri disciplinare, sunt confuze și pot fi interpretate în mod arbitrar, deoarece nu precizează, în concret, care sunt faptele prevăzute de legea mai sus menționată. Sintagmele „prestigiul justiției”, „demnitatea funcției de magistrat”, „atitudini nedemne”

și „expresii inadecvate” din art. 99 din Legea nr. 303/2004 ar fi trebuit formulate cu claritate și precizie, astfel încât destinatarii săi să își poată conforma conduita socială, adică să cunoască acele fapte care aduc atingere prestigiului profesiei și demnității funcției de magistrat, care sunt atitudinile nedemne și expresiile inadecvate și dacă trebuie să fie comise în legătură cu exercitarea profesiei de magistrat sau fără legătură cu această profesie. Astfel de precizări ar fi trebuit făcute pentru a nu permite arbitrarul în aplicarea unor sancțiuni disciplinare care pot fi foarte grave, putând duce chiar la excluderea din profesia de magistrat. Cazurile de excludere din profesia de magistrat sau aplicarea unor sancțiuni pecuniare importante ar putea să fie evitate dacă normele ar fi clare și precise, iar magistratul supus unei proceduri disciplinare le-ar cunoaște în amănunt, astfel încât să își ordoneze conduita. Decizia de aplicare a unei sancțiuni disciplinare — care poate merge până la excluderea din profesie — este abuzivă, arbitrară și încalcă dreptul la exercitarea profesiei, garantat de art. 41 alin. (1) din Constituție.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât prin incriminarea ca abatere disciplinară a conduitei magistratului constând în atitudini nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu se consacră, în fapt, respectarea obligației de rezervă ce-i incumbă acestuia. Obligația de rezervă exprimă o sinteză practică a principiilor generale ale deontologiei profesiei (independentă, imparțialitate, integritate) și implică moderație și reținere în viața profesională, socială și privată. Obligația de rezervă trebuie analizată și din perspectiva necesității ca magistratul să-și conformeze conduita în raport cu principiile morale și etice recunoscute ca atare de societate și să acționeze în toate împrejurările cu bună-credință, corectitudine și decență, fiind, practic, imposibil de enumerat într-un text toate faptele care pot fi de natură să încalce obligația de rezervă. De altfel, formulările folosite de legiuitorul român, ce sunt criticate sub aspectul neconstituționalității, sunt în deplin acord cu cele utilizate în documentele internaționale care fac referire la integritatea magistratului.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 99 lit. c) și s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 826 din 13 septembrie 2005, care au următorul conținut normativ:

— Art. 99 lit. c) și s): „*Constituie abateri disciplinare: (...)*

c) *atitudinile nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu față de colegi, celălalt personal al instanței sau al parchetului în care funcționează, inspectori judiciari, avocați, experți, martori, justițiabili ori reprezentanții altor instituții; (...)*

s) *utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul hotărârilor judecătorești sau al actelor judiciare ale procurorului ori motivarea în mod vădit contrară raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției sau demnitatea funcției de magistrat.”*

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 16 privind egalitatea, art. 30 alin. (1), (2) și (6) privind libertatea de exprimare, art. 41 alin. (1) privind dreptul la muncă și la libera alegere a profesiei, art. 44 alin. (1) și (2) privind dreptul de proprietate și art. 124 alin. (3) privind independența judecătorilor.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a stabilit că una dintre cerințele principiului respectării legilor vizează calitatea actelor normative (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 123 din 19 februarie 2014, paragraful 225). În acest sens, Curtea a constatat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de clar și precis pentru a putea fi aplicat; astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate — care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist — să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. Curtea a observat, în același timp, că poate să fie dificil să se redacteze legi de o precizie totală și o anumită suplețe poate chiar să se dovedească de dorit, suplețe care nu afectează însă previzibilitatea legii (a se vedea, în acest sens, spre exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie 2012, sau Decizia nr. 447 din 29 octombrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 674 din 1 noiembrie 2013).

13. De asemenea, prin Decizia nr. 494 din 17 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 901 din 26 octombrie 2018, paragraful 26, pronunțându-se asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 99 lit. h) din Legea nr. 303/2004, criticate tot din perspectiva lipsei de claritate și de previzibilitate, Curtea a reținut că, în jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a statuat, de exemplu, prin Hotărârea din 25 august 1998, pronunțată în Cauza *Hertel împotriva Elveției*, sau prin Hotărârea din 20 mai 1999, pronunțată în Cauza *Rekveny împotriva Ungariei*, că previzibilitatea legii nu trebuie neapărat însoțită de certitudini absolute, iar „certitudinea, chiar dacă este de dorit, este însoțită câteodată de o rigiditate excesivă, or dreptul trebuie să știe să se adapteze schimbărilor de situație”. De asemenea, în Hotărârea din 26 aprilie 1979, pronunțată în Cauza *Sunday Times împotriva Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord*, Curtea de la Strasbourg a reținut că „există multe legi care se servesc, prin forța lucrurilor, de formule mai mult sau mai puțin vagi ale căror interpretare și aplicare depind de practică”. Totodată, prin Hotărârea din 25 mai 1993, pronunțată în Cauza *Kokkinakis împotriva Greciei*, Curtea europeană a apreciat că

legiuitorul nu poate opera cu concepte absolute, motiv pentru care folosește uneori noțiuni vagi, care vor fi definite de jurisprudență.

14. Având în vedere această jurisprudență constantă, prin Decizia nr. 708 din 15 noiembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 60 din 23 ianuarie 2019, paragrafele 27 și 28, Curtea a constatat, referitor la prevederile art. 99 lit. c) din Legea nr. 303/2004, că legiuitorul nu a încălcat cerințele de claritate și de previzibilitate ale legii, prin folosirea sintagmei „atitudinile nedemne”, deoarece semnificația acesteia poate fi, în mod rezonabil, percepută și înțeleasă de destinatarii normei — magistrați. De altfel, legiuitorul nu putea să prevadă o listă exhaustivă cu acte sau fapte de natură să compromită demnitatea în profesie și în societate și nici o listă exhaustivă cu atitudini considerate nedemne în timpul exercitării atribuțiilor de serviciu. De asemenea, Curtea a reținut că adaptarea conduitei acestora la prescripțiile normei urmează să fie analizată în funcție de circumstanțele concrete, caracteristice fiecărei situații factuale în parte (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 494 din 17 iulie 2018, precitată, paragraful 27).

15. Prin Decizia nr. 326 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 663 din 9 august 2019, paragrafele 26 și 27, Curtea a reținut că, în temeiul art. 30 alin. (1) din Constituție, libertatea de exprimare este inviolabilă, însă aceasta nu poate fi înțeleasă ca fiind una absolută, fără a comporta limitări ce țin de necesitatea protejării altor valori fundamentale. În acest sens, art. 57 din Constituție prevede expres obligația cetățenilor români, cetățenilor străini și apatrizilor de a-și exercita drepturile constituționale cu bună-credință, fără să încalce drepturile și libertățile celorlalți. O limitare identică este, de asemenea, prevăzută în art. 10 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, în conformitate cu care „*Exercitarea acestor libertăți ce comportă îndatoriri și responsabilități poate fi supusă unor formalități, condiții, restrângeri sau sancțiuni prevăzute de lege, care constituie măsuri necesare, într-o societate democratică, pentru [...] protecția reputației sau a drepturilor altora [...]*”, precum și în art. 19 paragraful 3 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care stabilește că exercițiul libertății de exprimare comportă îndatoriri speciale și responsabilități speciale și că aceasta poate fi supusă anumitor restricții care trebuie să fie expres prevăzute de lege, ținând seama de drepturile sau reputația altora. Fiind o normă cu caracter restrictiv, de natură să circumscrie cadrul în care poate fi exercitată libertatea de exprimare, enumerarea realizată de art. 30 alin. (6) și (7) este una strictă și limitativă (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 629 din 4 noiembrie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 932 din 21 decembrie 2014, sau Decizia nr. 649 din 24 octombrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1045 din 10 decembrie 2018, paragraful 62). Prin urmare, Curtea a reținut că limitele libertății de exprimare a magistraților se circumscriu principiilor generale ale deontologiei profesiei, care implică independență, imparțialitate, integritate, și impun conformarea conduitei magistratului în raport cu aceste principii. Din acest punct de vedere, având în vedere gradul de abstractizare al normei legale, legiuitorul nu poate enumera care sunt faptele de natură a aduce atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției. În sensul jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, funcția publică implică anumite restricții ale exercițiului libertății de exprimare, iar obligația de rezervă, trăsătură caracteristică a funcției publice, decurge din obligațiile și responsabilitățile ce revin funcționarilor publici, în calitate de agenți ai statului (Hotărârea fostei Comisii Europene a

Drepturilor Omului din 3 mai 1988, pronunțată în Cauza *Morissens împotriva Belgiei*).

16. De altfel, cu privire la pretinsa încălcare a art. 16 privind egalitatea în drepturi și a art. 30 privind libertatea de exprimare, Curtea a reținut că acestea nu au legătură cu îndatorirea magistraților de a se abține de la orice acte sau fapte de natură să compromită demnitatea lor în profesie și în societate. De asemenea, cât privește invocarea dispozițiilor constituționale ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, Curtea a constatat că acestea nu sunt încălcate, ci, dimpotrivă, dispozițiile de lege criticate au fost edictate tocmai pentru a se respecta principiul independenței justiției (Decizia nr. 708 din 15 noiembrie 2018, precitată, paragrafele 31 și 32).

19. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Carmen Camelia Băilă în Dosarul nr. 2.846/1/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și constată că dispozițiile art. 99 lit. c) și s) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul de 5 judecători și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data 9 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 897
din 16 decembrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și ale art. 168 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Cosmin-Marian Văduva	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Liviu Drăgănescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 38 și ale art. 168 alin. (1) din Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Euroluc Trans — S.R.L. Șcheia,

17. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să conducă la reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, cele reținute în jurisprudența citată își mențin valabilitatea și în cauza de față.

18. Referitor la invocarea art. 41 alin. (1) din Constituție, Curtea observă că, într-adevăr, potrivit principiului constituțional, alegerea profesiei este liberă, dar regula o constituie exercitarea oricărei profesii în concordanță cu prevederile legale specifice fiecăreia. Or, în ceea ce privește judecătorii și procurorii, necesitatea respectării demnității profesiei este un imperativ intrinsec legat de natura acesteia, care reprezintă în sine o garanție a asigurării independenței justiției și a prestigiului acesteia în societate.

județul Suceava, în Dosarul nr. 3.415/40/2017 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.131D/2019.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților, procedura de înștiințare fiind legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, nefiind încălcate textele din Legea fundamentală invocate de către autoarea excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 14 noiembrie 2019, îndreptată prin Încheierea nr. 74 din 20 noiembrie 2019, pronunțată în Dosarul

nr. 3.415/40/2017, **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 38 și ale art. 168 alin. (1) din Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea EuroLuc Trans — S.R.L. Șcheia, județul Suceava, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni de anulare a deciziei privind desfacerea contractului de muncă și plata de drepturi salariale.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că art. 38 din Codul muncii este contrar exigențelor de claritate a legii și încalcă dreptul la apărare al angajatorului. Astfel, deși definiția tranzacției din art. 2.267 alin. (1) din Codul civil se referă la contract, art. 38 din Codul muncii ar fi aplicabil și în cazul actelor juridice unilaterale ale angajatului prin care se recunoaște îndeplinirea de către angajator a obligației de a plăti salariul.

6. Dreptul la apărare se încalcă, deoarece se restrânge angajatorului sfera mijloacelor de probă cu care poate dovedi îndeplinirea obligațiilor, în condițiile în care, de exemplu, declarând că a primit salariul, angajatul nu renunță la dreptul la salariu, ci recunoaște că acest drept a fost îndeplinit/executat de către angajator.

7. În opinia autoarei excepției, legiuitorul ar trebui să reglementeze expres momentul în care operează renunțarea la drepturile legale ale salariaților sau limitarea acestora. Astfel, dacă la încheierea contractului salariatul nu poate renunța la dreptul de a primi salariul, ulterior, dacă angajatul declară că a primit salariul, nu se mai justifică considerarea acestei recunoașteri ca renunțarea la dreptul respectiv.

8. Cu referire la art. 168 alin. (1) din Codul muncii, arată că este constituțional doar în măsura în care sintagma „*orice alte documente justificative care demonstrează efectuarea plății către salariatul îndreptățit*” include și declarații prin care salariații recunosc încasarea drepturilor salariale. Sintagma „*orice alte documente justificative*”, fiind mult prea generală, nu este conformă exigențelor de calitate a legii.

9. Mai departe, se susține că acest text de lege nu se corelează cu art. 1.499 din Codul civil, deoarece textul criticat nu precizează care sunt documentele justificative care demonstrează efectuarea plății către salariatul îndreptățit. Pentru a putea dovedi încasarea salariului, un înscris trebuie să fie semnat de salariat, acesta fiind motivul pentru care legiuitorul se referă la semnarea statelor de plată.

10. Se încalcă și dreptul la apărare al angajatorului, câtă vreme, din cauza neclarității art. 168 alin. (1) din Codul muncii, deși angajatul recunoaște printr-un înscris semnat că a primit salariul, acesta nu va fi luat în considerare de către instanțe, deși exprimă voința nealterată a salariatului cu privire la încasarea salariilor.

11. Autoarea invocă în susținere și decizii ale Curții Constituționale cu privire la standardele de calitate pe care trebuie să le îndeplinească actele normative.

12. **Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă** nu își formulează, în mod expres, opinia cu privire la temeinicia excepției de neconstituționalitate.

13. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

14. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

15. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit prevederilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

16. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 38 și ale art. 168 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 18 mai 2011, care au următorul cuprins:

— Art. 38: „*Salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin lege. Orice tranzacție prin care se urmărește renunțarea la drepturile recunoscute de lege salariaților sau limitarea acestor drepturi este lovită de nulitate.*”;

— Art. 168 alin. (1): „*Plata salariului se dovedește prin semnarea statelor de plată, precum și prin orice alte documente justificative care demonstrează efectuarea plății către salariatul îndreptățit.*”

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, ale art. 21 alin. (3) privind procesul echitabil și soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare și art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, precum și ale art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. De asemenea, consideră că sunt încalcate și art. 3 alin. (1), art. 6 alin. (1) și art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile art. 38 teza întâi din Codul muncii, potrivit cărora „*Salariații nu pot renunța la drepturile ce le sunt recunoscute prin lege*”, se referă la instituția renunțării la un drept substanțial în materia dreptului muncii. În planul dreptului civil material, renunțarea la dreptul substanțial este reglementată de art. 13 din Codul civil, potrivit căruia „*Renunțarea la un drept nu se prezumă*”, iar în planul dreptului procesual este reglementată de art. 408 alin. (1) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „*Reclamantul poate, în tot cursul procesului, să renunțe la însuși dreptul pretins, dacă poate dispune de acesta, fără a fi necesar acordul părâtului*”. Se observă, deci, că legiuitorul a reglementat în mod diferențiat, chiar opus, instituția renunțării la un drept substanțial în dreptul muncii și, respectiv, în dreptul civil. Astfel, dacă în dreptul civil se poate susține că, principial, renunțarea la un drept este permisă, art. 13 din Codul civil interzicând exclusiv prezumarea renunțării, în materia dreptului muncii renunțarea este, principal, interzisă.

19. Rațiunile unei astfel de reglementări diferențiate pot fi cu ușurință relevate. Astfel, dreptul la muncă este recunoscut printr-o reglementare expresă în Constituție, mai precis în art. 41 alin. (1), care dispune că „*Dreptul la muncă nu poate fi îngrădit. Alegerea profesiei, a meseriei sau a ocupației, precum și a locului de muncă este liberă*”. Întrucât munca este un aspect crucial al existenței individuale și colective, însăși Constituția reglementează dreptul la exercitarea acesteia. Mai mult, având în vedere că, prin natura lor, raporturile de muncă presupun o subordonare principială și legal consacrată a angajatului față de angajator, consacrarea în Constituție a dreptului fundamental la muncă trebuie să fie înțeleasă și ca o protecție oferită celui aflat într-o poziție vulnerabilă, angajatul, în fața celui mai puternic, angajatorul. În schimb, sfera mult mai cuprinzătoare a

raporturilor de drept civil este, printre altele, guvernată (și) de principiul egalității formale a părților acestora. Ca atare, dispozițiile art. 38 teza întâi din Codul muncii trebuie înțelese ca un mecanism de asigurare a acestei protecții care trebuie să fie acordată angajatului. Interdicția expresă din cuprinsul art. 38 teza întâi din Codul muncii impune angajatului — de a renunța la drepturile ce îi sunt recunoscute prin lege — reprezintă un mecanism efectiv și chiar necesar pus la punct de către legiuitor pentru a garanta dreptul fundamental la muncă. La rândul său, interdicția cuprinsă în art. 38 teza a doua din Codul muncii, potrivit căruia „Orice tranzacție prin care se urmărește renunțarea la drepturile recunoscute de lege salariaților sau limitarea acestor drepturi este lovită de nulitate”, reprezintă o normă-mijloc menită să asigure efectivitatea normei-scop, cuprinsă în teza întâi a articolului menționat. În lipsa acestei norme-mijloc, norma-scop și-ar pierde mult din vitalitate și chiar însăși utilitatea. Într-adevăr, nulitatea expresă a unei eventuale tranzacții prin care angajatul ar renunța la drepturile acordate de lege închide, practic, posibilitatea de a eluda efectivitatea interdicției renunțării la drepturile prevăzute de lege. Prin urmare, art. 38 din Codul muncii, în ambele sale componente, contrar susținerii din motivarea excepției, respectă exigențele de calitate a legii.

20. Criticile formulate prin raportare la dreptul la apărare vădesc confuzia dintre, pe de o parte, chestiunea renunțării la un drept legal, în particular dreptul la salariu, și, pe de altă parte, chestiunea executării de către angajator a obligației legale de a achita salariul. Aceste problematice sunt distincte: simplul fapt că legiuitorul interzice renunțarea la dreptul de a încasa salariul nu are nicio repercusiune asupra *executării* contractului de muncă și, implicit, a dovedirii faptului plății salariului. Astfel, prevederile criticate interzic renunțarea la dreptul de a primi salariul, prin act unilateral al angajatului sau pe calea unei tranzacții încheiate între angajat și angajator, și nu au o legătură directă cu faptul plății și primirii acestuia. Cum s-a menționat, recunoașterea primirii salariului reprezintă o simplă chestiune de executare a raporturilor de dreptul muncii. Prin urmare, interdicția impune salariatului de a renunța la dreptul de a primi salariul nu îl împiedică pe angajator de a se prevala, în dovedirea executării obligațiilor contractuale, de eventuala

recunoaștere scrisă a angajatului că a primit salariul. În aceste condiții, și critica formulată din perspectiva dreptului la apărare este neîntemeiată.

21. În ceea ce privește pretinsa neconstituționalitate a art. 168 alin. (1) din Codul muncii, Curtea observă că, în realitate, prevederile acestuia pot fi înțelese și ca un mijloc pus de lege la dispoziția angajatorului prin care acesta își poate reprezenta pentru viitor, în mod clar și efectiv, raporturile cu angajatul. Aceste norme sunt deci, în parte cel puțin, norme de protejare a angajatorului care, contrar susținerilor autoarei prezentei excepții, îl ajută să construiască în mod clar raporturile cu angajații săi. În mod concret, art. 168 alin. (1) din Codul muncii stabilește maniera în care angajatorul va putea proba că și-a executat obligația fundamentală, de plată a salariului. Este indicat mijlocul de probă dominant, cel mai răspândit și lesnicios în raporturile de muncă, respectiv semnarea statelor de plată de către salariat prin care recunoaște încasarea acestuia. Mai mult decât atât, legiuitorul a generalizat admisibilitatea tuturor înscrisurilor, pe care le denumește *documente justificative*, în probarea faptului plății salariului. Contrar susținerii autoarei excepției, simplul fapt că legiuitorul nu a detaliat expresia *documente justificative* nu antrenează, automat, sancțiunea neclarității acesteia. Curtea Constituțională nu poate să se substituie instanțelor judecătorești cărora, în procesul de înfăptuire a justiției, le revine rolul de a interpreta legea în procesul de soluționare a litigiilor cu care sunt investite.

22. Curtea reamintește că, prin Decizia nr. 882 din 25 octombrie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 853 din 18 decembrie 2012, a reținut că art. 168 din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii nu creează o situație discriminatorie sau favorizantă pentru vreuna dintre părțile contractului de muncă. Această cerință prevăzută de textul criticat contribuie, în fapt, la protejarea siguranței raporturilor juridice dintre salariați și angajatori. De asemenea, Curtea a mai arătat că nu este împiedicată nici exercitarea dreptului la apărare al angajatorului, întrucât acesta este cel care deține documentele justificative prevăzute de textul de lege criticat, fiind necesară și firească obligația acestuia de a prezenta aceste probe.

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea Euroluc Trans — S.R.L. Șcheia, județul Suceava în Dosarul nr. 3.415/40/2017 al Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 38 și ale art. 168 alin. (1) din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Suceava — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 16 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Cosmin-Marian Văduva

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

pentru modificarea și completarea Regulamentului privind realizarea, verificarea și recepția lucrărilor sistematice de cadastru și înscrierea din oficiu a imobilelor în cartea funciară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1/2020

Având în vedere dispozițiile art. 11 alin. (2), art. 14 alin. (1) și art. 20 din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. I. — Regulamentul privind realizarea, verificarea și recepția lucrărilor sistematice de cadastru și înscrierea din oficiu a imobilelor în cartea funciară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 1/2020, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 56 și 56 bis din 28 ianuarie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) OCPI coordonează la nivel local activitățile de înregistrare sistematică și colaborează cu unitatea administrativ-teritorială pentru buna desfășurare a activităților de înregistrare sistematică. Prin intermediul personalului de specialitate, OCPI participă la realizarea lucrărilor, respectiv: verifică și recepționează documentele tehnice întocmite de către Prestator, organizează publicarea documentelor tehnice cu sprijinul primăriei, participă prin reprezentanți în Comisia de soluționare a cererilor de rectificare formulate în perioada publicării documentelor tehnice.

Prin biroul de cadastru și publicitate imobiliară în evidența căruia se află UAT, OCPI deschide cărțile funciare și transmite UAT extrasele de carte funciară rezultate în urma înregistrării imobilelor în sistemul integrat de cadastru și carte funciară, în vederea comunicării lor.”

2. La articolul 4, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Conform Legii, primarul UAT are obligația să înștiințeze prin orice mijloc de publicitate pe deținătorii imobilelor cu privire la obligațiile pe care aceștia le au în desfășurarea lucrărilor sistematice de cadastru, și anume: să permită accesul Prestatorului în vederea executării măsurătorilor, să prezinte actele de proprietate echipelor care realizează interviurile, să participe la identificarea limitelor imobilelor, să verifice informațiile privitoare la imobilele pe care le dețin, în etapa de publicare a rezultatelor. Prin compartimentele de resort din cadrul aparatului de specialitate, primarul pune la dispoziția Prestatorului informațiile și evidențele deținute de primărie, prin eliberarea de certificate sau orice alte documente necesare realizării lucrării de înregistrare sistematică. Primarul contrasemnează documentele tehnice cadastrale, anterior recepționării lor de către comisia de recepție stabilită în acest scop la nivelul OCPI, în vederea însușirii tuturor datelor cu privire la terenuri și construcții și pentru eliminarea procedurilor administrative de emitere a unor certificate confirmative. Contrasemnarea documentelor tehnice poate fi efectuată și prin emiterea unei adeverințe care să confirme însușirea de către

primar a informațiilor cuprinse în documentele tehnice cadastrale. Primarul desemnează reprezentanți în Comisia de soluționare a cererilor de rectificare.”

3. La articolul 19, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Planul principalelor activități va sta la baza întocmirii Raportului de activitate, care se transmite lunar Achizitorului. Modelul Raportului de activitate va fi pus la dispoziția Prestatorului, după încheierea contractului.”

4. La articolul 42, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) În cazul în care Achizitorul este ANCP, publicarea anunțului prealabil este asigurată de OCPI.”

5. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 49. — (1) Soluționarea cererilor de rectificare se realizează de către Comisia de soluționare a cererilor de rectificare formată din reprezentanți ai OCPI, ai UAT și ai Prestatorului, desemnați pentru îndeplinirea acestor atribuții.

(2) Comisia de soluționare a cererilor de rectificare (denumită în continuare *comisie*) se constituie prin decizie a directorului OCPI cu cel puțin 5 zile înainte de data stabilită pentru afișarea documentelor tehnice ale cadastrului spre publicare. Comisia este formată din membri titulari și membri supleanți.

(3) Participarea reprezentanților desemnați la activitatea comisiei este obligatorie. Primarul UAT, Prestatorul și directorul OCPI sunt responsabili pentru desemnarea de reprezentanți în comisie și pentru asigurarea prezenței acestora la activitatea comisiei.

(4) Comisia își desfășoară activitatea la sediul oficiului teritorial și/sau la sediul primăriei unității administrative-teritoriale.

(5) Activitatea comisiei se desfășoară până la data la care vor fi emise și comunicate, potrivit legii, toate procesele-verbale de soluționare a cererilor de rectificare/contestațiilor.

(6) Comisia se convoacă prin mijloace electronice și/sau telefonic la sediul primăriei sau la sediul OCPI de către directorul OCPI, ori de câte ori este nevoie.

(7) Atribuțiile comisiei de soluționare a cererilor de rectificare sunt următoarele, dar fără a se limita la acestea:

- acordarea lămuririlor necesare contestatarilor;
- înregistrarea cererilor de rectificare și a contestațiilor;
- marcarea imobilelor contestate în documentele cadastrale;
- analiza documentelor depuse de contestatari;
- verificarea în teren a imobilelor contestate, dacă se consideră necesar;
- întocmirea procesului-verbal de soluționare a cererilor de rectificare;

— întocmirea unui tabel centralizator, care conține imobilele care trebuie rectificate sau actualizate de către Prestator.

(8) Înregistrarea cererilor de rectificare se va face într-un registru ținut în format letric sau digital, întocmit în acest scop, ce cuprinde rubricile: data depunerii cererii, numele și prenumele contestatarului, adresa acestuia, identificatorul imobilului contestat din documentele tehnice publicate, obiectul cererii, numele posesorului contestat, după caz, și eventuale mențiuni.

(9) Separat de registrul cererilor de rectificare se va ține un registru care conține numele persoanelor care s-au prezentat pentru verificarea informațiilor înregistrate în documentele tehnice publicate cu privire la imobilele pe care acestea le dețin, data prezentării, identificatorul imobilului verificat/sectorul cadastral, semnătura persoanei și eventuale mențiuni.

(10) Completarea registrului menționat la alin. (9) este atribuția membrului desemnat de către primarul unității administrativ-teritoriale în Comisia de soluționare a cererilor de rectificare.

(11) Verificarea informațiilor înregistrate se realizează prin consultarea documentelor tehnice ale cadastrului, precum și prin punerea la dispoziția persoanelor interesate, prin intermediul reprezentanților UAT, a datelor despre imobil.

(12) Soluționarea cererilor de rectificare se realizează în perioada afișării publice, dar nu mai târziu de 90 de zile de la data finalizării perioadei de afișare.

(13) Cererile de rectificare se soluționează prin proces-verbal care se comunică în condițiile Codului de procedură civilă. Modelul procesului-verbal de soluționare a cererilor de rectificare este prezentat în anexa nr. 9.

(14) Împotriva procesului-verbal se poate formula plângere la judecătoria în a cărei rază de competență se află imobilul, în termen de 15 zile de la comunicare.

(15) În cazul în care soluționarea unei cereri de rectificare implică modificări și ale altor imobile, datele asociate acestor imobile se actualizează sau se corectează, după caz. În aceste situații, prin procesul-verbal de soluționare a cererii de rectificare, care se comunică tuturor părților implicate, se dispune actualizarea/corectarea datelor referitoare la imobilele afectate.

(16) Cererile de rectificare, actele doveditoare și procesul-verbal de soluționare a cererilor de rectificare se scanează (cu rezoluția 200 dpi, alb-negru) și se predau Prestatorului în format .pdf, în vederea actualizării documentelor tehnice și a fișierelor .cgm.xml.

(17) Cererile de rectificare, procesul-verbal de soluționare și registrul cererilor de rectificare se arhivează împreună cu documentele tehnice ale cadastrului.”

6. La articolul 53 alineatul (5), tabellele nr. 1 și 2 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Tabel nr. 1 Activități pentru lucrări realizate la nivel de UAT

Nr. crt.	Descriere activitate	Responsabil de activitate	Durata estimată a activității (zile)
1	Realizare Livrare 1 «Raport Preliminar»	Prestator	25
2	Verificarea și recepția Livrării 1 «Raport Preliminar»	Achizitor	10
3	Acceptanță Livrare 1 «Raport Preliminar»	Achizitor	5
4	Derularea lucrărilor de specialitate și realizare Livrare 2, care conține 2 sublivrări: Sublivrarea 2.1 — Plan cadastral preliminar al intravilanului Sublivrarea 2.2 — Documente tehnice ale cadastrului spre publicare	Prestator	240—500
5	Verificarea și recepția Livrării 2, care include: — Verificarea și recepția Sublivrării 2.1 — Plan cadastral preliminar al intravilanului — Verificarea și recepția Sublivrării 2.2 — Documente tehnice ale cadastrului spre publicare	OCPI	10 40—100
6	Acceptanța — Sublivrării 2.1 — Plan cadastral preliminar al intravilanului — Sublivrării 2.2 — Documente tehnice ale cadastrului spre publicare	Achizitor	5 5/livrare/ livrare parțială
7	Pregătirea publicării documentelor tehnice ale cadastrului	Primărie, OCPI	7
8	Publicarea documentelor tehnice ale cadastrului și primirea cererilor de rectificare	Primărie, OCPI	60
9	Soluționarea cererilor de rectificare	OCPI, Prestator, UAT prin reprezentanți desemnați în Comisia de soluționare a cererilor de rectificare	90
10	Actualizarea documentelor tehnice în urma soluționării cererilor de rectificare și realizare Livrare 3 «Documente tehnice ale cadastrului finale»	Prestator	30
11	Verificarea și recepția Livrării 3 «Documente tehnice ale cadastrului finale»	OCPI	25
12	Acceptanța Livrării 3 «Documente tehnice ale cadastrului finale»	Achizitor	5

Tabel nr. 2 Activități pentru lucrări realizate pe sectoare cadastrale

Nr. crt.	Descriere activitate	Responsabil de activitate	Durata estimată a activității (zile)
			Lucrări realizate la nivel de sector cadastral pentru un număr estimat de 2.500 de imobile
1	Derularea lucrărilor de specialitate	Prestator	60—220
2	Verificarea și recepția Livrării — «Documente tehnice ale cadastrului spre publicare»	OCPI	50
3	Acceptanța Livrării — «Documente tehnice ale cadastrului spre publicare»	Achizitor	7
4	Pregătirea publicării documentelor tehnice ale cadastrului	Primărie, OCPI	10
5	Publicarea documentelor tehnice ale cadastrului și primirea cererilor de rectificare	OCPI cu sprijinul Prestatorului și reprezentantului UAT	60
6	Soluționarea cererilor de rectificare	OCPI, Prestator, UAT prin reprezentanți desemnați în Comisia de soluționare a cererilor de rectificare	90
7	Actualizarea documentelor tehnice în urma soluționării cererilor de rectificare și întocmirea «Documentelor tehnice ale cadastrului finale»	Prestator	25
8	Verificarea și recepția Livrării — «Documente tehnice ale cadastrului finale»	OCPI	15
9	Acceptanța Livrării — «Documente tehnice ale cadastrului finale»	Achizitor	7”

7. La articolul 53, după alineatul (13) se introduce un nou alineat, alineatul (14), cu următorul cuprins:

„(14) Durata estimată pentru activitatea de verificare și recepție aferentă fiecărei livrări, prevăzută în tabelele nr. 1 și 2, se calculează de la data predării livrării/livrării parțiale, după caz,

și nu include zilele aferente verificării și recepției documentelor rededuse ca urmare a deficiențelor constatate de Comisia de recepție.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Directorul general al Agenției Naționale Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Rákosi-Seiwarth Ildikó

București, 11 aprilie 2022.
Nr. 430.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

O R D I N

privind intrarea în vigoare a unui tratat internațional

În temeiul art. 25 alin. (9) și al art. 29 alin. (7) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, precum și al art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare, constatând că au fost îndeplinite condițiile pentru intrarea în vigoare a tratatului internațional de mai jos,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — (1) La data de 9 martie 2022 a intrat în vigoare Acordul dintre Guvernul României și Programul Alimentar Mondial privind stabilirea unei prezențe a Programului Alimentar Mondial pe teritoriul României, în vederea susținerii operațiunilor de urgență în Ucraina, pentru o durată de trei luni (martie—mai 2022), încheiat prin schimb de scrisori semnate la Roma la 2 martie 2022, respectiv la București la 9 martie 2022.

(2) Textul Acordului dintre Guvernul României și Programul Alimentar Mondial privind stabilirea unei prezențe a Programului Alimentar Mondial pe teritoriul României, în vederea susținerii operațiunilor de urgență în Ucraina, pentru o durată de trei luni (martie—mai 2022), încheiat prin schimb de scrisori semnate la Roma la 2 martie 2022, respectiv la București la 9 martie 2022, este prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

p. Ministrul afacerilor externe,
Daniela Anda Grigore Gîțman,
secretar de stat

București, 14 aprilie 2022.
Nr. 958.

PAM/Programul Alimentar Mondial

Director executiv

2 martie 2022

Excelenței Sale
Bogdan Aurescu
Ministrul afacerilor externe al României
București
Excelență,

Ca răspuns la criza umanitară care se desfășoară în Ucraina, Programul Alimentar Mondial (*PAM*), un program autonom, subsidiar al Națiunilor Unite și al Organizației Națiunilor Unite pentru Alimentație și Agricultură, solicită oficial aprobarea Guvernului României (*Guvernul*) pentru a stabili o prezență pe teritoriul României, în vederea susținerii operațiunilor de urgență în Ucraina.

Prezența PAM în România poate include (fără limitare la) prezența personalului pentru coordonarea operațiunilor sale în Ucraina și înființarea de spații de depozitare sau alte facilități logistice, birouri și alte sedii, după caz.

În plus, PAM este pregătit să ofere ajutoare în regim de urgență refugiaților din Ucraina, la cererea Guvernului și în funcție de circumstanțele în desfășurare. Orice astfel de cerere viitoare se va face în scris, cu stipularea activităților de asistență solicitate, și va face obiectul condițiilor stabilite în prezentul document.

Răspunsul inițial al PAM în Ucraina va lua forma unei operațiuni de urgență limitate la o perioadă de trei luni (martie—mai 2022). Acest răspuns poate fi extins la o dată ulterioară, în caz că va fi nevoie de asistență suplimentară din partea PAM. Prin urmare, PAM roagă Guvernul să aprobe prezența sa în România pe durata necesară menținerii de către PAM a operațiunilor în Ucraina, atât timp cât Guvernul nu retrage această aprobare printr-o notificare scrisă adresată PAM.

PAM propune ca în cazul primirii aprobării scrise a Guvernului la solicitarea PAM de stabilire a unei prezențe în România, respectivul schimb de scrisori să constituie cadrul legal de bază între PAM și Guvern în privința prezenței PAM în România, de la data scrisorii de răspuns a Guvernului, care poate fi extins prin înțelegeri ulterioare.

Sperăm să primim cât mai curând un răspuns favorabil din partea dumneavoastră la prezenta solicitare.

Vă rog să acceptați, Excelență, asigurarea înaltei mele considerații.

David M. Beasley

*) Traducere.

Ministerul Afacerilor Externe al României
Ministru

București, 9 martie 2022

Domnule Director executiv,

Ca răspuns la scrisoarea Programului Alimentar Mondial (*PAM*) prin care solicitați aprobarea de către Guvernul României (*Guvernul*) pentru stabilirea unei prezențe a PAM pe teritoriul României, în vederea susținerii operațiunilor de urgență în Ucraina, pentru o durată de trei luni (martie—mai 2022), vă informăm că solicitarea a fost aprobată oficial, în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul schimb de scrisori.

De asemenea, Guvernul ia la cunoștință faptul că PAM poate asigura ajutoare în regim de urgență refugiaților din Ucraina, la cererea Guvernului și în funcție de circumstanțele în desfășurare. Orice astfel de cerere viitoare și activități întreprinse în consecință vor face obiectul condițiilor stabilite în prezentul document.

În ceea ce privește prezența și activitățile PAM în România mai sus menționate, Guvernul precizează că atât Convenția din 1946 privind privilegiile și imunitățile ONU, cât și Convenția din 1947 privind privilegiile și imunitățile agențiilor specializate ale ONU se aplică PAM, sediilor, proprietăților, fondurilor și activelor sale, precum și personalului și activităților sale din România, în conformitate cu termenii acestor convenții și cu domeniul lor de aplicare personală, materială și temporală.

Referitor la orice pretenție formulată în România la adresa PAM de către terți, în legătură cu activitățile PAM de mai jos, Guvernul despăgubește și exonerează de răspundere PAM, oficialii săi și experții aflați în misiune, cu excepția situațiilor în care Guvernul și PAM sunt de acord că cererea sau răspunderea respectivă a fost cauzată de neglijență gravă sau de abateri voite din partea PAM sau a acestor persoane.

Prezența PAM și activitățile sale, inclusiv (fără limitare la) prezența personalului pentru coordonarea operațiunilor sale în Ucraina și înființarea de spații de depozitare sau alte facilități logistice, birouri și alte sedii, după caz, se aprobă pe durata necesară menținerii de către PAM a operațiunilor în Ucraina sau până când Guvernul retrage această aprobare în scris. PAM și Guvernul vor colabora pentru a duce la bun sfârșit activitățile planificate în România.

Activitățile PAM în România se vor desfășura, în orice moment și sub toate aspectele, în conformitate cu regulile și regulamentele PAM.

Guvernul este de acord cu propunerea PAM ca scrisoarea PAM de solicitare a stabilirii unei prezențe în România și această scrisoare de răspuns să constituie un acord încheiat între PAM și Guvern, care va intra în vigoare la data prezentei scrisori. Acordul poate fi reînnoit prin decizia comună a părților în acest sens.

Orice dispută între PAM și Guvern va fi soluționată amiabil, prin negociere.

Bogdan Aurescu

Domnului David M. Beasley
Director executiv
Programul Alimentar Mondial

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII

ORDIN

privind modificarea și completarea anexelor nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 443/2022 pentru aprobarea prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative

Văzând Referatul de aprobare nr. AR 6.824/2022 al Direcției politica medicamentului, a dispozitivelor și tehnologiilor medicale din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 890 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

ținând cont de prevederile Ordinului ministrului sănătății nr. 368/2017 pentru aprobarea Normelor privind modul de calcul și procedura de aprobare a prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul sănătății emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 1 și 2 la Ordinul ministrului sănătății nr. 443/2022 pentru aprobarea prețurilor maximale ale medicamentelor de uz uman, valabile în România, care pot fi utilizate/comercializate de către deținătorii de autorizație de punere pe piață a medicamentelor sau reprezentanții acestora, distribuitorii angro și furnizorii de servicii medicale și medicamente pentru acele medicamente care fac obiectul unei relații contractuale cu Ministerul Sănătății, casele de asigurări de sănătate și/sau direcțiile de sănătate publică județene și a municipiului București, cuprinse în Catalogul național al prețurilor medicamentelor autorizate de punere pe piață în România, a prețurilor de referință generice și a prețurilor de referință inovative, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I nr. 194 și 194 bis din 28 februarie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează conform anexei*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prevederile prezentului ordin intră în vigoare începând cu luna mai 2022.

Art. III. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul sănătății,
Romică-Andrei Baci,
secretar de stat

București, 20 aprilie 2022.
Nr. 1.209.

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 405 bis, care se poate achiziționa de la Biroul pentru relații cu publicul din Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București.

ACTE ALE COMITETULUI INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

COMITETUL INTERMINISTERIAL DE FINANȚĂRI, GARANȚII ȘI ASIGURĂRI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normei N3.3.2 „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-XII/0)

În baza Hotărârii Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și în contul statului, cu modificările și completările ulterioare, luând în analiză propunerea de aprobare a Normei N3.3.2 „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-XII/0) și ținând seama de:

— Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Nota de aprobare nr. 958 din 7.04.2022 întocmită de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.,

Comitetul Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări întrunit în ședința din ziua de 15 aprilie 2022, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se aprobă implementarea schemei autorizate de către Comisia Europeană, de asigurare a riscurilor temporar nonpiață prevăzute de art. 19 lit. b) și c) din Comunicarea Comisiei Europene privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt.

Art. 2. — Se aprobă Norma N3.3.2 „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață” (NI-ASR-07-XII/0), în forma prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 3. — Prezenta hotărâre va intra în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — La data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 533/2021 pentru aprobarea Normei N3.3.2 „Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață în contextul pandemiei de COVID-19” (NI-ASR-07-XI/0), publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.228 din 24 decembrie 2021.

Președintele Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări,
Daniela Pescaru

București, 15 aprilie 2022.
Nr. 142.

ANEXĂ

NORMA N3.3.2

**„Asigurarea pe termen scurt, în numele și în contul statului, a riscului de neplată la extern, riscuri nonpiață și riscuri temporar nonpiață”
(NI-ASR-07-XII/0)**

Prezenta normă a fost elaborată în conformitate cu Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK — S.A., republicată¹, cu modificările și completările ulterioare, cu Comunicarea Comisiei Europene privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt², cu Decizia Comisiei Europene C (2022) 1.913, cu Hotărârea Guvernului nr. 534/2007 privind înființarea, atribuțiile, competențele și modul de funcționare ale Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări și reglementarea operațiunilor de finanțare, garantare și asigurare efectuate de Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. în numele și contul statului³, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezenta Normă stabilește termenii și condițiile în baza cărora Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A. (denumită în continuare *EximBank*) realizează, în numele și în contul statului, operațiuni de asigurare a creditelor la export pe termen scurt, prin preluarea riscurilor nonpiață și a riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei C (2022) 1.913.

(2) EximBank realizează aceste operațiuni în limitele competențelor ce i-au fost stabilite potrivit reglementărilor în vigoare.

Art. 2. — Pentru asigurarea creditelor la export pe termen scurt, EximBank poate încheia contracte, convenții, acorduri de

¹ Republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 18 aprilie 2007.

² Publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria C, nr. 497 din 10 decembrie 2021.

³ Publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 417 din 22 iunie 2007.

reasigurare/coasigurare. Acestea se încheie pe baza aprobării Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări, denumit în continuare C.I.F.G.A.

Art. 3. — (1) Sursa de realizare a acestor operațiuni este, potrivit art. 10 lit. b) din Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EXIMBANK – S.A., republicată, cu modificările și completările ulterioare, „fondul pentru asigurări”, denumit în continuare *Fondul*.

(2) Fondul va putea fi angajat în limita maximă de expunere stabilită de către C.I.F.G.A.

CAPITOLUL II

Definiții

Art. 4. — În sensul prezentei norme, următorii termeni se definesc după cum urmează:

1. *asigurat* — exportatorul român care acordă creditul la export sau instituția financiară care realizează finanțarea exportului;

2. *contract de export* — contract legal încheiat, inclusiv comenzi ferme confirmate, obligatorii pentru debitor și exportator din punct de vedere juridic, având ca obiect vânzarea de bunuri sau servicii în țări cu riscuri nonpiață sau temporar nonpiață. Vânzările încheiate cu condiția aprobării și vânzările în consignație nu sunt considerate contracte de export;

3. *credit la export* — facilitate financiară care permite cumpărătorului extern să achiziționeze bunuri/servicii de la exportatorul român și să le achite la un anumit termen de la livrare (plata pe credit);

4. *datoria* — valoarea facturilor scadente, exigibile, nedispute;

5. *debitor* — cumpărătorul extern (public sau privat) sau garantul acestuia, care are obligația de a plăti contravaloarea bunurilor/serviciilor exportate.

6. *debitor public* — orice entitate care reprezintă, sub orice formă, însăși autoritatea publică și care nu poate fi declarată insolubilă din punct de vedere juridic sau administrativ: fie entități suverane care acționează în numele și cu garanția statului (ministerul de finanțe, banca centrală, altele asemenea), entități publice subordonate (autorități regionale, locale sau parastatale), fie alte instituții similare;

7. *insolvența debitorului* — insolvența este considerată a apărea în oricare dintre următoarele situații:

a) împotriva debitorului există o hotărâre judecătorească definitivă de insolvență, în conformitate cu legislația în vigoare în țara debitorului;

b) s-a hotărât dizolvarea/lichidarea debitorului, în conformitate cu legislația în vigoare în țara debitorului;

c) există alte decizii, cu efecte stabilite de lege și constatate de instanță, care atestă insolvența de drept a debitorului;

8. *limită de credit* — suma maximă a facturilor neîncasate la un moment dat și asigurate de EximBank pentru un debitor;

9. *neplata* — neplata datoriei de către debitor la data scadenței, în moneda și locul specificate în contractul de export;

10. *operator economic asociat* — orice companie controlată de solicitant în mod direct/indirect sau care controlează solicitantul în mod direct/indirect sau care este direct/indirect controlată de aceeași companie care controlează solicitantul.

Situația de control poate apărea în următoarele cazuri:

a) compania care controlează altă companie deține în mod direct sau indirect majoritatea drepturilor de vot în cadrul acesteia (compania controlată), respectiv majoritatea indirectă a drepturilor de vot prin intermediul oricăror alte companii (controlate) sau ca urmare a acordurilor încheiate cu alți acționari; sau

b) în cazul în care compania (ce deține controlul) are dreptul de a numi sau de a revoca membrii organelor de conducere, inclusiv administratorii companiei, directorii executivi și alte persoane deținând funcții similare în cadrul unei companii (controlate); sau

c) mai mult de jumătate dintre membrii organelor de conducere ale companiei (controlate) fac parte din organele de conducere, incluzând administratorii, directorii executivi și alte funcții similare, sau din orice alte organe administrative sau persoane împuternicite ale companiei (ce deține controlul) sau ale oricărei alte companii asociate acesteia; sau

d) compania (ce deține controlul) poate avea o influență de control (decisivă) asupra conducerii altei companii;

11. *perioada de așteptare* — perioada care corespunde duratei stabilite pentru ca riscul acoperit să se materializeze, care începe la data notificării producerii riscului asigurat și la expirarea căreia asiguratul are dreptul să solicite despăgubirea;

12. *polița de asigurare* — contractul încheiat între EximBank și asigurat, prin care EximBank se obligă să plătească asiguratului, în termenii și condițiile stabilite, o parte din pierderea înregistrată de acesta, ca urmare a producerii unui risc asigurat;

13. *răspundere maximă* — totalul despăgubirilor care ar putea fi plătite de către EximBank ca urmare a producerii riscurilor asigurate printr-o poliță de asigurare;

14. *riscuri nonpiață* — riscuri aferente debitorilor publici și privați stabiliți în țări din afara Uniunii Europene și în anumite țări membre Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică, conform listei prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta normă. Lista se completează de drept cu țările declarate de către Comisia Europeană temporar cu riscuri nonpiață;

15. *riscuri temporar nonpiață* — riscuri aferente debitorilor publici sau privați stabiliți în țările prevăzute în lista prevăzută în anexă, pe care Comisia Europeană decide să le îndepărteze temporar din această listă, datorită incapacității asigurătorilor privați de credite la export de a le acoperi;

16. *riscuri temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei C (2022) 1913* — riscuri aferente debitorilor publici sau privați stabiliți în țările indicate în lista prevăzută în anexă, respectiv:

a) riscurile pe termen scurt la care sunt expuse întreprinderile mici și mijlocii cu o cifră de afaceri anuală totală a exporturilor care nu depășește 2,5 milioane euro; și

b) acoperirea unui singur risc cu o perioadă a riscului (care include durata de fabricație și durata de rambursare) de cel puțin 181 de zile și de mai puțin de 2 ani.

CAPITOLUL III

Bugetul și durata schemei de asigurare

Art. 5. — Bugetul schemei de asigurare a riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei C (2022) 1.913 este de 35,65 de milioane de lei (aproximativ 8 milioane de euro), valabil până la data de 31.12.2026, fiind destinat unui număr estimat de maximum 50 de beneficiari.

CAPITOLUL IV

Descrierea asigurării

Art. 6. — (1) EximBank asigură, în numele și în contul statului, pe o perioadă de asumare a riscului mai mică de 2 ani (care include durata de fabricație și durata de rambursare), creanțele rezultate din tranzacțiile de export bunuri și servicii, împotriva riscurilor nonpiață și temporar nonpiață.

(2) În cazul asigurării riscurilor temporar nonpiață, polițele aferente țărilor temporar eliminate din lista prevăzută în anexă pot fi valabile pentru o perioadă de cel mult 180 de zile de la data la care încetează eliminarea temporară. După data la care

încetează eliminarea temporară, nu pot fi semnate noi polițe de asigurare aferente țărilor respective.

(3) În cazul asigurării riscurilor temporar nonpiață autorizate în baza Deciziei C (2022) 1.913, EximBank acoperă riscurile până la data de 31.12.2026. Nicio nouă poliță de asigurare nu se semnează după această dată.

Art. 7. — (1) Asigurarea acoperă maximum 85% din pierderea asigurată în perioada de prelivrare sau postlivrare, ca urmare a producerii următoarelor riscuri:

- a) riscuri comerciale:
 - (i) rezilierea arbitrară a unui contract de către un debitor privat, respectiv orice decizie arbitrară de a întrerupe contractul, inclusiv refuzul arbitrar de a prelua bunurile livrate conform contractului, fără a fi îndreptățit să o facă;
 - (ii) insolvența debitorului privat și a garantului său;
 - (iii) neplata prelungită de către un debitor privat și de către garantul său a unei datorii rezultate din contract;
- b) riscuri politice:
 - (i) riscul ca un debitor public să nu plătească la timp;
 - (ii) riscul ca un debitor public sau o țară să împiedice realizarea unei tranzacții de export;
 - (iii) riscuri care excedează voinței cumpărătorilor individuali sau care nu sunt în responsabilitatea cumpărătorilor individuali;
 - (iv) riscul ca o țară să nu transfere sau să nu permită transferul în țara asiguratului a sumelor plătite de debitorii situați în acea țară;
 - (v) riscul apariției unui caz de forță majoră în afara țării asiguratului, care ar putea include evenimente de tipul războaielor, în măsura în care acestea nu sunt asigurate în alt mod.

(2) Asigurarea poate acoperi livrările realizate prin intermediari sau prin operatori economici asociați, în cazul în care documentele contractuale prevăd obligația intermediarului/operatorului economic asociat de a plăti exportatorului în funcție de încasarea la extern. Plata se consideră efectuată de îndată ce și la nivelul la care suma respectivă a ajuns în posesia intermediarului/operatorului economic asociat.

(3) Pierderea asigurată în perioada prelivrare este reprezentată de costurile efective de producție pentru îndeplinirea obligațiilor la export ocazionate până în momentul producerii riscului, din care se scad toate veniturile încasate, inclusiv veniturile obținute din revalorificarea bunurilor care nu au fost livrate și vânzarea materiilor prime/materialelor aferente exportului, fără a depăși valoarea exportului asigurat.

(4) Pierderea asigurată în perioada postlivrare este reprezentată de valoarea facturilor neîncasate, fără a depăși limita de credit aprobată.

Art. 8. — EximBank asigură riscuri comerciale și/sau riscuri politice.

Art. 9. — Asigurarea nu acoperă:

- a) exporturi efectuate fără deținerea licențelor sau autorizațiilor necesare;
- b) livrările către persoane fizice, livrările către operatori economici asociați care au calitate de cumpărători finali;
- c) livrările efectuate de către exportator pe riscul său;
- d) pierderile:
 - (i) datorate disputei (litigiu sau neînțelegere de orice natură) între exportator și debitor motivat de neîndeplinirea de către exportator a termenilor și condițiilor contractuale. În acest caz, asigurarea se suspendă până la soluționarea disputei/litigiului;
 - (ii) care depășesc limita de credit aprobată de EximBank;

(iii) înregistrate ulterior comunicării de către EximBank a retragerii limitei de credit;

(iv) reprezentând dobânzi pentru întârzierea plății, penalități sau daune-interese.

Art. 10. — (1) Data producerii riscului este:

- a) data la care exportatorul/intermediarul sau operatorul economic asociat a primit notificarea debitorului privind rezilierea unilaterală a contractului de export, respectiv decizia arbitrară a debitorului de a întrerupe contractul sau refuzul arbitrar de a prelua bunurile livrate;
- b) data scadenței creditului la export;
- c) data deschiderii procedurii de insolvență împotriva debitorului.

(2) Termenul de transmitere a notificării privind producerea riscului este de maximum 30 de zile de la data producerii riscului; în cazul deschiderii procedurii de insolvență, termenul de transmitere a notificării este de maximum 30 de zile de la data la care asiguratul a luat cunoștință de insolvența debitorului.

(3) Perioada de așteptare este de 90 de zile de la data notificării producerii riscului de către asigurat.

(4) Nu se aplică nicio perioadă de așteptare în cazul insolvenței debitorului.

(5) În funcție de caracteristicile tranzacției se pot stabili termene mai mari decât cele prevăzute la alin. (2) și (3).

Art. 11. — (1) Dacă exportatorul/asiguratul are interese în firma debitoare, asigurarea poate fi refuzată sau procentul poate fi diminuat proporțional cu partea independentă, dar nu mai puțin de 50%.

(2) Dacă se asigură numai riscul politic, prevederile de la alin. (1) nu se aplică.

Art. 12. — (1) Polița de asigurare este formată din Condițiile generale de asigurare și Lista condițiilor specifice. Orice acte adiționale încheiate ulterior fac parte integrantă din polița de asigurare.

(2) Polița de asigurare se încheie în lei sau valută liber convertibilă.

CAPITOLUL V Criterii de eligibilitate

Art. 13. — (1) Pentru acordarea asigurării este necesar a fi îndeplinite cumulativ criteriile de eligibilitate la data înregistrării cererii de asigurare, însoțită de documentația completă:

a) exportatorul este persoană juridică română legal constituită;

b) exportatorul nu face obiectul niciunei cereri adresate instanțelor judecătorești competente de deschidere a procedurii de concordat preventiv sau de insolvență — la inițiativa acestuia ori la solicitarea vreunui terț creditor — sau împotriva acestuia nu a fost instituită procedura insolvenței;

c) exportatorul nu se află în litigiu cu Ministerul Finanțelor (MF) sau Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF); criteriul are în vedere litigiile înregistrate pe rolul instanțelor de judecată și se referă la entitățile împotriva cărora MF/ANAF a inițiat în instanță un litigiu de orice natură, indiferent de faza procesuală a litigiului la data solicitării;

d) exportatorul nu se află în litigiu cu Banca de Export-Import a României EXIMBANK — S.A.;

e) nu au fost emise împotriva exportatorului decizii de recuperare a unui ajutor de stat sau, în cazul în care asemenea decizii au fost emise, acestea au fost executate, conform prevederilor legale în vigoare.

(2) Criterii particulare pentru asigurarea riscurilor temporar nonpiață:

a) în cazul în care exportatorul are deja o relație de afaceri cu debitorul, aceasta este pozitivă din punctul de vedere al comportamentului de plată al debitorului;

b) rapoartele de informații comerciale despre debitor nu evidențiază incidente privind plățile;

c) debitorul extern are un rating acceptabil⁴ pentru EximBank.

(3) Criteriu specific pentru asigurarea riscurilor temporar non-piață autorizate în baza Deciziei C (2022) 1.913: exportatorul trebuie să furnizeze dovezi că doi dintre cei mai importanți asigurători de credite la export au refuzat să subscrie riscurile aferente operațiunii subadiacente.

CAPITOLUL VI

Documentația, analiza și aprobarea solicitării de asigurare

Art. 14. — Solicitantul depune la EximBank cererea de asigurare completată, însoțită de documentele necesare analizei solicitării.

Art. 15. — (1) EximBank analizează solicitarea de asigurare, potrivit reglementărilor proprii, pe următoarele coordonate:

- riscul de neplată din partea debitorului extern;
- riscurile asociate tranzacției de export;
- riscurile asociate țării de destinație a exportului;
- alte elemente relevante pentru acordarea asigurării.

(2) EximBank are dreptul să solicite informații suplimentare în situația în care elementele cuprinse în cererea de asigurare și în documentația furnizată nu sunt suficiente pentru evaluarea riscurilor sau pentru stabilirea termenilor și condițiilor specifice ale operațiunii de asigurare.

Art. 16. — (1) În funcție de riscurile asociate tranzacției, EximBank stabilește termenii și condițiile specifice de asigurare referitoare la riscurile acoperite, limita de credit, perioada maximă de credit, procentul asigurat, condițiile de valabilitate a asigurării, alte condiții specifice de asigurare.

(2) Limita de credit solicitată poate fi acceptată în totalitate, acceptată parțial sau refuzată, în funcție de informațiile deținute la momentul analizei (inclusiv cele transmise de către reasigurător, dacă este cazul) și de rezultatul acesteia. Deciziile privind aprobarea limitei de credit, diminuarea limitei de credit sau refuzul limitei de credit aparțin C.I.F.G.A. Refuzul și motivele acestuia vor fi comunicate solicitantului, în scris, de către EximBank.

(3) În cazul tranzacțiilor de export care au ca obiect produse agricole menționate în anexa 1 la Acordul privind agricultura din cadrul Organizației Mondiale a Comerțului (O.M.C.), condițiile de asigurare se vor stabili cu respectarea prevederilor Deciziei ministeriale a O.M.C de la Nairobi privind concurența la export [WT/MIN (15)/45 WT/L/980].

Art. 17. — (1) În situația în care tranzacția de export pentru care se solicită asigurare este în stadiu incipient, EximBank poate emite o promisiune de asigurare, valabilă 6 luni de la data emiterii.

(2) Contractele de export introduse de către asigurat, ulterior încheierii poliței de asigurare, pot fi asigurate în cadrul aceleiași polițe, pe baza cererii transmise de către asigurat la EximBank.

Art. 18. — Încheierea poliței de asigurare și a promisiunii de asigurare se realizează pe baza aprobării de către C.I.F.G.A. a operațiunii de asigurare.”

Art. 19. — (1) EximBank monitorizează polițele de asigurare emise, prin acțiuni și operațiuni specifice, pe întreaga perioadă de valabilitate a acestora.

(2) Pe parcursul etapei de monitorizare a polițelor de asigurare se poate/se pot diminua sau retrage limita/limitele de credit aferentă/aferente unui/unor debitori. În acest caz, EximBank poate propune reducerea sau retragerea unei/unor limite de credit, pe baza informațiilor despre debitor sau despre țara acestuia.

(3) C.I.F.G.A. aprobă reducerea, retragerea sau suspendarea unei limite de credit, indiferent de valoarea acesteia, pentru limitarea riscului asigurat. EximBank va notifica asiguratului decizia C.I.F.G.A., care va produce efecte de la momentul notificării deciziei către asigurat, fără îndeplinirea vreunei formalități suplimentare.

(4) EximBank va păstra evidențe detaliate referitoare la toate polițele de asigurare împotriva riscurilor temporar nonpiață timp de 10 ani de la data acordării acestora. Aceste evidențe vor conține toate informațiile necesare pentru a stabili dacă au fost respectate condițiile de acordare și vor fi furnizate, la cerere, Comisiei Europene.

CAPITOLUL VII

Despăgubiri/Recuperări

Art. 20. — (1) În termen de maximum 30 de zile de la expirarea perioadei de așteptare, asiguratul este îndreptățit să solicite EximBank acordarea despăgubirii.

(2) Despăgubirea se calculează prin aplicarea procentului asigurat la pierderea asigurată.

(3) Plata despăgubirii se realizează în maximum 90 de zile de la solicitare, în baza documentației prevăzute în polița de asigurare și cu respectarea termenilor și condițiilor poliței de asigurare

Art. 21. — Odată cu plata despăgubirii, EximBank se subrogă, până la limita despăgubirii plătite, în drepturile, acțiunile și garanțiile asiguratului față de debitorul extern. EximBank va întreprinde toate demersurile necesare pentru recuperarea de la debitorul extern a sumelor plătite din fondurile statului.

CAPITOLUL VIII

Dispoziții tranzitorii

Art. 22. — Prevederile prezentei norme se aplică pentru:

- solicitări de asigurare noi;
- solicitări de modificare a condițiilor inițiale de asigurare aferente polițelor de asigurare aflate în derulare, înregistrate la EximBank începând cu data intrării în vigoare a prezentei norme.

CAPITOLUL IX

Dispoziții finale

Art. 23. — În scopul aplicării prezentei norme, EximBank elaborează proceduri care se supun aprobării C.I.F.G.A.

Art. 24. — (1) Ori de câte ori actele normative la care se face referire în prezenta normă vor fi modificate, completate sau abrogate, trimiterile respective se vor înțelege ca fiind făcute la forma modificată sau completată a actului normativ respectiv ori la actul normativ care a înlocuit actul abrogat.

(2) Prezenta normă va fi actualizată în funcție de modificările Comunicării Comisiei privind aplicarea articolelor 107 și 108 din Tratatul de funcționare a Uniunii Europene în cazul asigurării creditelor la export pe termen scurt.

⁴ În cazul în care debitorul nu are un rating atribuit de o agenție internațională de rating sau de o bancă din țara sa, EximBank poate atribui un rating pe baza informațiilor disponibile publicului în țara debitorului.

LISTA
țărilor cu riscuri nonpiață

Țările cu riscuri nonpiață sunt toate țările care nu sunt înscrise în tabelul următor:

Belgia	Cipru	Slovacia
Bulgaria	Letonia	Finlanda
Republica Cehă	Lituania	Suedia
Danemarca	Luxemburg	Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord
Germania	Ungaria	Australia
Estonia	Malta	Canada
Irlanda	Țările de Jos	Islanda
Grecia	Austria	Japonia
Spania	Polonia	Noua Zeelandă
Franța	Portugalia	Norvegia
Croația	România	Elveția
Italia	Slovenia	Statele Unite ale Americii

Prezenta listă se revizuieste ca urmare a deciziilor Comisiei Europene ce sunt publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

